

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/847/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413216048
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6413216048.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Renáty Deákovej, v právnej veci navrhovateľky L. K., nar. X. P. XXXX, bytom Q. XXX, zastúpená advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Janka Kráľa 5/A, Lučenec, proti odporcovi Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, v konaní o zaplatenie 2 473,16 Eur s príslušenstvom o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 19C/80/2013-81 z 22. apríla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania voči navrhovateľke nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 473,16 Eur spolu s 5,5 % úrokom z omeškania z tejto sumy od 21. 11. 2013 do zaplatenia z dôvodu premlčania zamietol. Bezdôvodné obohatenie získané odporcom na úkor navrhovateľky predstavuje rozdiel požičanej sumy na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 5404013556 z 19.07.2004 a sumy zaplatenej odporcovi navrhovateľkou formou mesačných splátok v období od 19. 07. 2004 do 18. 10. 2010. Navrhovateľka mala schválený úverový rámec vo výške 995,82 Eur. Úver mala podľa zmluvy splácať mesačnými splátkami po 39,83 Eur. V období od 17. augusta 2004 do 18. 10. 2010 vyčerpala z úveru celkom 3 378,21 Eur a na jeho navrátenie zaplatila až 5 851,37 Eur. Zmluva o revolvingovom úvere podliehala režimu zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase jej uzavretia. Navrhovateľka v danom zmluvnom vzťahu vystupovala ako fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá čerpala úver pre priamu osobnú spotrebu. Okresný súd skúmal, či zmluva o revolvingovom úvere mala všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu podpisu úverovej zmluvy (ďalej aj zákon č. „258/2001 Z. z.“) a dospel k názoru, že zmluva neobsahovala podstatnú náležitosť a to údaj o úroku, ktorý by mala navrhovateľka odporcovi zaplatiť. Údaj o úroku neobsahovali ani úverové zmluvné podmienky, ktoré mali podľa zmluvy tvoriť neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy. Základná úroková sadzba vo výške 2,21 % za mesiac bola uvedená iba v sadzobníku poplatkov a úrokov vydanom odporcom. Sadzobník poplatkov nebol súčasťou úverovej zmluvy. Súd odmietol obranu odporcu, že postačovalo, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bol úrok dojednaný výškou a počtom splátok. Účelom právnej úpravy zakotvenej v § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. je, aby mal spotrebiteľ v čase podpisu spotrebiteľskej zmluvy všetky informácie potrebné k posúdeniu poskytovaného úveru. Pokiaľ v zmluve nie je výška úrokov dojednaná úrokovou sadzbou alebo pevnou sumou, nie je možné hovoriť o tom, že bol úrok riadne dojednaný. Na základe týchto úvah konštatoval, že úver poskytnutý navrhovateľke bol bezúročný a bez poplatkov. Správne je potom tvrdenie navrhovateľky, že odporca nadobudol rozdiel medzi sumou, ktorú navrhovateľka na poskytnutý úver zaplatila a sumou, ktorá jej bola z tohto titulu poskytnutá bez právneho dôvodu.

Tento rozdiel predstavuje sumu 2 473,16 Eur. Odporca však vzniesol v konaní námietku premlčania, ktorú vyhodnotil okresný súd ako dôvodnú. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka premlčuje v dvojročnej subjektívnej a troj, resp. desaťročnej objektívnej premlčacej dobe. Keď navrhovateľka poukázala na účet odporcu poslednú splátku úveru 18. 10. 2010 a návrh na súd o vydanie bezdôvodného obohatenia podala až 05. 12. 2013, jej právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčalo v celom rozsahu z dôvodu uplynutia trojročnej objektívnej premlčacej doby. Súd prvého stupňa odmietol názor navrhovateľky, že by v danom prípade mala byť aplikovaná desaťročná premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia s odôvodnením, že v konaní nezistil žiadne okolnosti svedčiace o tom, že sa odporca úmyselne na úkor navrhovateľky obohatil. Úmysel odporcu obohatiť sa nemožno vyvodiť len z tej skutočnosti, že odporca neuviedol do zmlúv náležitosti, ktoré síce v zmluve obligatórne uvedené mali byť a uvádzal ich v priložených dokladoch k zmluve (sadzobníku), ktoré navrhovateľke doručené neboli. Odporca údaje o výške úroku navrhovateľke sprostredkoval ale spôsobom, ktorý neskôr v prebiehajúcim súdnom konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhodnotil súd ako nepostačujúci. Odporca si náhradu trov konania napriek úspechu v konaní neuplatnil.

Rozsudok okresného súdu napadla odvolaním navrhovateľka s odôvodnením, že je založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Závazkový vzťah vzniknutý medzi navrhovateľkou a odporcom okresný súd správne posúdil ako občianskoprávny a jeho názor, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere je potrebné podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z. z. a ustanoveniam § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka je správny. Navrhovateľka sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že zmluva o úvere č. 5404013556 z 19. 07. 2004 neobsahuje zákonom požadované náležitosti, konkrétne údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, zmluva neobsahuje ako alternatívu ani údaj o ročnej úrokovej sadzbe a absentuje aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, v dôsledku čoho sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Odporca nemal nárok na zaplatenie úrokov a iných poplatkov, preto rozdiel medzi sumou čerpaných peňažných prostriedkov a sumou, ktorú navrhovateľka na poskytnutý úver odporcovi uhradila predstavuje nárok navrhovateľky na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 473,16 Eur. Predmetom činnosti odporcu je poskytovanie úverov. Pri vykonávaní tejto činnosti je odporca povinný postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi. Ak odporca je odborne znalým dodávateľom, jeho konanie - vyhotovenia úverovej zmluvy bez podstatných náležitostí je nutné vyhodnotiť ako úmyselné konanie. Okresný súd mal prihliadnúť aj na skutočnosť, že v zmysle hlavy 8 § 4 Všeobecných obchodných podmienok dojednal odporca s navrhovateľkou predĺženie premlčacej doby v prípade vzniku akýchkoľvek nárokov odporcu voči navrhovateľke na 10 rokov. Predĺženie premlčacej doby je potrebné aplikovať obojstranne, teda aj v prípade, keď sa jedná o nárok klienta spotrebiteľa voči veriteľovi. Dojednanie o predĺženej premlčacej dobe nie je možné uplatňovať len vo vzťahu k nárokom veriteľa, pretože by sa jednalo o zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Objektívna premlčacia doba na uplatnenie nárokov navrhovateľky v zmysle zákona aj zmluvného dojednania bola 10 rokov. Navrhovateľka si uplatnila nároky včas v rámci plynutia dvojročnej subjektívnej a desaťročnej objektívnej premlčacej doby. Navrhla rozsudok okresného súdu zmeniť a uložiť odporcovi zaplatiť navrhovateľke 2 473,16 Eur a nahradiť jej trov konania.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na názore, že ku dňu 19. 07. 2004, kedy bola zmluva o revolvingovom úvere uzavretá, zákon č. 258/2001 Z. z. nevyžadoval uvedenie úrokovej sadzby a vzhľadom na typ úveru nebolo možné uviesť ani údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov. Odporca vylučuje úmysel bezdôvodne sa na úkor navrhovateľky obohatiť. Odporca rešpektoval spotrebiteľské normy. Správnosť a relevantnosť výkladu týchto noriem si na rozdiel od navrhovateľky neosobuje. Je zrejmé, že v oblasti spotrebiteľského práva nie sú jednotné výklady jednotlivých ustanovení právnych predpisov ani na strane súdov. Kým v tomto konaní vyhodnotil súd spôsob sprostredkovania obligatórných náležitostí zmluvy navrhovateľke ako nepostačujúci, v iných súdnych konaniach bol zmluvný vzťah odporcu ako dodávateľa s klientom ako spotrebiteľom vzniknutý na základe práve takejto zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru hodnotený ako platne uzavretý. Poukaz navrhovateľky na ustanovenie úverových zmluvných podmienok týkajúcich sa predĺženia premlčacej doby na 10 rokov považuje odporca za absolútne irelevantný jednak z dôvodu, že sám právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní pred okresným súdom spochybnil platnosť týchto úverových podmienok z dôvodu, že neboli navrhovateľkou podpísané, ale aj z dôvodu, že predĺženie premlčacej doby, ktoré

nie je podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k spotrebiteľovi platným a účinným, odporca nevyužil a nevyužíva. Argumentácia rozhodnutiami iných súdov je právne irelevantná, pretože nie každé rozhodnutie súdu sa môže nazývať judikátom. Žiadal potvrdiť rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v celom rozsahu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovení § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Predmetom konania podľa návrhu doručenému Okresnému súdu Žiar nad Hronom 05. 12. 2013 bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého odporcovi zaplatením úrokov a poplatkov podľa zmluvy o revolvingovom úvere z 19. 07. 2004, ktorý z dôvodu absencie podstatných náležitostí podľa zákona č. 258/2001 Z. z. mal byť bezúročný a bez poplatkov. Obrana odporcu proti tvrdeniu navrhovateľky, že zmluva o revolvingovom úvere mala obsahovať aj údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov a výške úrokov a záveru okresného súdu, že uvedenie výšky úroku v Sadzobníku poplatkov a úrokov vydanom odporcom, ktorý netvoril neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere nie je postačujúce a teda úrok z úveru nebol dojednaný sa odporca bránil tým, že zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. v pôvodnom znení za podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere neoznačoval ročnú úrokovú sadzbu, ako je to ustanovené v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom po 01. 01. 2008 a preto postačovalo, aby v úverových zmluvných podmienkach bola zakotvená povinnosť navrhovateľky platiť úroky a uviesť výšku úrokovej sadzby v sadzobníku poplatku a úrokov, s ktorými bola navrhovateľka oboznámená.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) a ods. 5 zákona č. 258/2011 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2006 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Zo zmluvy č. 5404013556 uzavretej 19. 07. 2004 medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s., Piešťany a navrhovateľkou vyplýva, že odporca poskytol navrhovateľke revolvingový úver, ktorý čerpala prostredníctvom karty YES. Úverový rámec bol schválený na sumu 995,81 Eur s mesačnými splátkami po 39,83 Eur. Priamo v zmluve bolo účastníkmi dohodnuté, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit, a. s. uvedené na rube tejto listiny a ďalšom samostatnom liste. V Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. v Hlave 7. Podmienky splácania úveru v § 7 je uvedené, že: klient, s ktorým bola uzatvorená zmluva o poskytnutí revolvingového úveru je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby. Špecifikácia poplatkových služieb a výška poplatkov je daná vždy sadzobníkom spoločnosti aktuálnym v dobe vzniku poplatkovej povinnosti. Klient aktiváciou revolvingového úveru potvrdzuje, že v príručke obdržal a oboznámil sa s platným sadzobníkom. Povinnosť navrhovateľky platiť úroky z poskytnutého úveru vyplýva z § 9 Hlavy 7. Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., kde je uvedené: Klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Základná úroková sadzba pre účely výpočtu úrokovej je uvedená v aktuálnom sadzobníku. Spoločnosť je oprávnená meniť výšku základnej úrokovej sadzby v závislosti na vývoji úrokovej sadzby úverov na medzinárodnom trhu v SR s tým, že je povinná klientovi zmenu základnej úrokovej sadzby bezodkladne oznámiť. Klient s oznámenými zmenami bezvýhradne súhlasí uskutočnením ďalšej transakcie alebo zaplatením ďalšej pravidelnej splátky po termíne začiatku platnosti novej aktuálnej základnej úrokovej sadzby. Odporca k vyjadreniu vo veci samej doložil kópiu Sadzobníka poplatku a úrokov platného od 01. 06. 2004, z ktorej odvolací súd zistil, že aktuálne platný sadzobník k uvedenému obdobiu bol k nahliadnutiu v sídle spoločnosti a na internetových stránkach spoločnosti. Z takto koncipovanej zmluvy navrhovateľka skutočne nemohla bez toho, aby nahliadala do aktuálneho sadzobníka poplatkov a úrokov odporcu zistiť, aký úrok z úveru a poplatky má odporcovi platiť. Odvolací súd súhlasí s názorom odporcu, že v zmluve o revolvingovom úvere nie je možné určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov z dôvodu, že sa výška úveru aktuálne mení, ale bolo možné priamo v zmluve uviesť výšku úrokov a poplatkov, ktoré odporca od navrhovateľky požadoval spôsobom umožňujúcim jej kedykoľvek poznať rozsah svojho záväzku. Odvolací súd súhlasí s názorom okresného súdu, že podstatné údaje o povinnosti navrhovateľky splácať odporcovi úver, platiť úrok a poplatky, mali byť uvedené priamo v úverovej zmluve a odkaz na obchodné

podmienky a sadzobník poplatkov a úrokov nepostačoval, preto nemohol odporca od navrhovateľky požadovať úroky a poplatky. Ak navrhovateľka v splátkach úveru zaplatila navrhovateľovi poplatky aj úrok, na ktoré nevznikol odporcovi nárok, rozdiel medzi sumou zaplatenou v splátkach a výškou vyčerpaného úveru predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane odporcu, ktoré mu vzniklo na úkor navrhovateľky.

Odporca vznesol v konaní námietku premlčania. Okresný súd správne posúdil námietku premlčania podľa ustanovenia § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a dospel aj k správnejmu záveru, že nárok navrhovateľky je premlčaný. Skutkové zistenia okresného súdu, že navrhovateľka čerpala a splácala úver v období od 19. 07. 2004 do 18. 10. 2010, kedy zaplatila poslednú splátku úveru, žiaden z účastníkov nerozporoval. Navrhovateľka tvrdila, že o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane odporcu sa dozvedela začiatkom mesiaca august 2013, kedy sa skontaktovala so zástupcami občianskeho združenia, predmetom činnosti ktorého je ochrana práv spotrebiteľov. Od súdu žiadala, aby na posúdenie behu objektívnej premlčacej doby aplikoval ustanovenie § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je premlčacia doba 10 ročná v prípade, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie (zákonná predĺžená premlčacia doba), ale aj z dôvodu, že v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. v Hlave 8. § 4 si odporca vymienil, aby navrhovateľka predĺžila premlčaciu dobu na všetky práva vzniknuté odporcovi v súvislosti s poskytnutím úveru navrhovateľke na dobu 10 rokov odo dňa začatia jej plynutia. Aby bola zachovaná rovnováha práv a povinností účastníkov z úverovej zmluvy je namieste aplikovať ustanovenie o predĺžení premlčacej doby na 10 rokov obojstranne, teda aj na nároky navrhovateľky vyplývajúce z úverovej zmluvy.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úrok obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Ustanovenie § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka stanovuje pre vydanie bezdôvodného obohatenia dvojité kombinovanú premlčaciu dobu: subjektívnu, ktorá je dvojročná a objektívnu trojročnú, resp. desaťročnú. Ich začiatok je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho plynutia, jeho začiatku aj konca. Ak skončí plynutie ktorejkoľvek z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na plynutie druhej premlčacej doby. Premlčanie ako právny inštitút je následok kvalifikovaného uplynutia času, ktoré spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti práva. Pre začiatok behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Objektívna premlčacia doba v prípade majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu začína plynúť okamihom získania bezdôvodného obohatenia. V súdnej veci sa tak stalo dňom 18. 10. 2010, kedy navrhovateľka zaplatila poslednú splátku úveru, v ktorej boli započítané aj úroky a poplatky, na ktoré odporcovi podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2006 nevznikol nárok. Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje, preto sa pri skúmaní úmyslu konajúcej osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v trestnom práve. Zavinenie podľa § 15 Trestného zákona je vybudované na dvoch zložkách - vedomostnej a vôľovej. Podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy alebo nepriamy. O priamy úmysel pri bezdôvodnom obohatení podľa Občianskeho zákonníka ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne, že ho získať chcel. O nepriamy úmysel ide ak ten, kto sa na úkor iného obohatil vedel, že svojím konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad, že sa tak stane, bol s týmto následkom uzrozumený. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi odporcu pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ale by bolo nutné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzatvorenia úverovej zmluvy preukázať, že odporca v čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Navrhovateľka žiadne dôkazy preukazujúce úmyselné konanie odporcu za účelom získania bezdôvodného obohatenia neoznačila. Okresný súd správne konštatoval, že úmysel odporcu bezdôvodne sa obohatiť na úkor navrhovateľky nemožno vyvodiť len z tej skutočnosti, že odporca neuviedol do zmluvy o úvere náležitosti, ktoré podľa zákona v nej mali byť a výšku poplatkov úrokov uvádza iba v sadzobníku, ktorý sám vydával. Odporca v čase uzatvárania zmluvy ani v roku 2010 nemohol vedieť, že v roku 2015 súd vyhodnotí spôsob oznámenia výšky úrokov a poplatkov navrhovateľke ako rozporný so zákonom.

Občiansky zákonník predĺženie premlčacej doby jednostranným vyhlásením spotrebiteľa nad zákonom ustanovený rozsah nepripúšťa. Zmluvnú podmienku po predĺžení premlčacej doby zakotvenú v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. vo vzťahu k spotrebiteľovi by súd neakceptoval. Prolongácia premlčacej doby je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve (§ 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka). Ak je zmluvné ujednanie o predĺžení premlčacej doby v úverovej zmluve neplatné vo vzťahu k odporcovi, nemôže súd akceptovať toto zmluvné ujednanie ani na nároky uplatnené spotrebiteľom. K premlčaniu nároku navrhovateľky došlo v trojročnej objektívnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť 19. októbra 2010 a uplynula 18. októbra 2013. Návrh na súd bol doručený až 05. 12. 2013.

Rozhodnutie okresného súdu o trovách konania zodpovedá zákonu a prejavom účastníkov konaní. Odporca si náhradu trov prvostupňového konania neuplatnil.

Odporca si neuplatnil ani náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu napriek úspechu v konaní podľa § 142 ods. 1 O. s. p. len pre ich nenárokovanie neboli priznané. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.